

Hrabroslav Volarič,

slovenski skladatelj.

(Življenjepisna črtica, priobčil Janko Leban.)

(Konec.)

Hrabroslav Volarič.

III.

Govoriti mi je še posebej o Volariču v muzikalnem oziru. Volarič je bil izvrsten pevodja. Gojil pa je cerkveno in posvetno petje. Zbore je kar v nemal, da so se vsi klanjali njegovim volji. V poučevanju petja je bil neutrujen. Dokler ni šlo „vse na gladko“, ni odnehal. Znal je v svojih pevskih zborih vzdrževati natančen red. Ko sem bil neko nedeljo v Kozani pri njem, zamudila sva se bila predolgo doma. Prišla sva v cerkev k večernicam, ko so bile že sveče prižgane in je strežnik že imel pozvoniti. Mislil sem si, sedaj bo treba še določiti in poiskati pesmi, ki se bodo pele. Zato pošepčem Volariču: „Gotovo zamudiva!“ V tem stečeva na kor. Lepo število pevcev je bilo tu zbranih. Imeli so lepe vezane knjige z notami v rokah. Vsaka pesem je imela svojo številko. Takoj pozvoni. Volarič sede k orgljam, pritisne pedal, vzame debelo knjigo, polno znamenovitih partitur, iz omare ter veli: „Tantum ergo št. 24, litanije št. 16!“ Kakor bi trenil, odpró tudi pevci dotični številki, in šlo je vse

na gladko. In vse te note niso bile cerkvena, ampak last Volariča, organista, ki je vse tudi sam lepo spisal.

Vendar je bil Volarič toliko skromen, da se je rad posvetoval z vsakomer, ki je imel o muziki kaj pojma, kako mu ugaja ta ali oni zbor, ta ali ona njegova skladba. Volarič si je kot pevodja pridobil velikih zaslug pred Bogom in pred narodom. Pred Bogom zato, ker je služil sveti stvari; pred narodom zato, ker ga je s tem izobraževal.

Kaj naj povem o Volariču — skladatelju? Gospod Danilo Fajgelj piše: „Volarič je bil duhovit skladatelj, škoda le, da je imel malo šole. Meni je zelo žal po duhovitem možu!“ „Glasbena Matica“ je pisala pred leti o njem: „Volarič obeta po svoje izrednej nadarjenosti, plodovitosti v skladanju in marljivosti mnogo prav lepih glasbenih del“; prerano umrli Adolf Harmel, komenski dekan, pa mi je nekdanj rekel: „Volarič je naš najpopularnejši sedanji skladatelj. Privédite ga, prosim, k meni. Bodi moj gost, kolikor časa hoče; jaz bi se silno rad osebno seznanil z njim.“

Da, nadarjen, duhovit in plodovit skladatelj je bil Volarič, umetelnik po „milosti božji!“ Pogledjmo, kaj je izdal:

- Leta 1884.: *Venec čveteroglasnih pesmij*, op. 1.
 „ 1885.: izdala „Glasbena Matica“: *Pozdrav iz daljave*, op. 2. Parafraza za klavir.
 „ Pesem *Slovenski svet, ti si krasán*, Op. 3. v Zbirki slovenskih napevov, in *V domačem krogu*. Op. 4. potpourri slovenskih narodnih pesmij za klavir, poklonil gospodu ravnatelju Fr. Dominku.
 „ 1887.: *Narodne pesmi*. Op. 5.
 „ 1888.: *Gorski odmevi*. Op. 6. Čveteroglasne pesmi.
 „ 1891.: *Slovenske pesmi* za sopran, alt, tenor in bas. Op. 7. Posvetil veleč. gosp. Sim. Gregorčiču, slavnemu pesniku slovenskemu.
 „ 1893.: *Zvezdica*, polka-mazurka za klavir. Op. 9.
 „ 1894.: *Slovenske pesmi* za štiri moške glavo. Op. 10. Poklonil slavnemu pevskemu društvu „Nabrežina“.